

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115200576
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5115200576.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: JUDr. Eva Plichtová, so sídlom kancelárie T. XXXX, XXX XX F. K., správca konkurznej podstaty úpadcu: STAX, s.r.o., so sídlom Ul. Karvaša a Bláhovca 743, 038 61 Vrútky, IČO: 35 807 024, zastúpeného právnou zástupkyňou JUDr. Lenou Mišalovou, advokátkou, so sídlom T. XX, XXX XX F. K., proti žalovanému v 1/ rade: Ing. Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F. N. M. XXX, zastúpenému právnym zástupcom Mgr. Róbertom Schronkom, advokátom, so sídlom M. XXXX/XX, XXX XX N., žalovanému v 2/ rade: Ing. M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. M. XXX/XX, XXX XX K., zastúpenému zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s.r.o., so sídlom Sládkovičova 167/13, 010 01 Žilina, IČO: 47 232 072, v konaní o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cbi 2/2015-249 zo dňa 28.10.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cbi 2/2015-249 zo dňa 28.10.2016 p o t v r d z u j e .

Žalovaný v 1/ rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovaný v 2/ rade nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách súdneho konania rozhodol tak, že žalovaný v 1/ rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovaný v 2/ rade má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu doručенú okresnému súdu dňa 12.1.2015, ktorou sa domáhal určenia, že Kúpna zmluva zo dňa 1.3.2011 uzatvorená medzi úpadcom STAX, s.r.o., IČO: 35 807 024 ako predávajúcim a žalovaným v 1/ rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla Huyndai Santa Fe s identifikátormi označenými v petite žaloby za kúpnu cenu 6.700 Eur fakturovanú faktúrou č. 1111000319 zo dňa 16.3.2011, je voči konkurzným veriteľom v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 1K/35/2013 právne neúčinná. Ďalej žiadal určiť, že Kúpna zmluva zo dňa 1.3.2011 uzatvorená medzi úpadcom STAX, s.r.o., IČO: 35 807 024 ako predávajúcim a žalovaným v 1/ rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla Škoda Superb s identifikátormi tak, ako vyplýva z petite žaloby za kúpnu cenu 2.100 Eur fakturovanú faktúrou č. 1111000320 zo dňa 16.3.2011, je voči konkurzným veriteľom v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 1K/35/2013 právne neúčinná. Žalobca sa ďalej domáhal určenia, že Kúpna zmluva zo dňa 1.3.2011 uzatvorená medzi úpadcom STAX, s.r.o., IČO: 35 807 024 ako predávajúcim a žalovaným v 2/ rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla Huyndai Santa Fe s identifikátormi, vyplývajúcimi z petite žaloby za kúpnu cenu 7.200 Eur, fakturovanú faktúrou č. 1111000318 zo dňa 16.3.2011, je voči konkurzným veriteľom v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod

sp. zn. 1K/35/2013 právne neúčinná. Žalovanému v 1/ rade žalobca navrhol uložiť povinnosť zaplatiť do všeobecnej podstaty označeného úpadcu náhradné peňažné plnenie vo výške 7.586 Eur a vo výške 3.016 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému v 2/ rade navrhol uložiť povinnosť zaplatiť do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu náhradné peňažné plnenie vo výške 7.186 Eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca navrhol zaviazat' žalovaných v 1/ a v 2/ rade spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že všetky tri označené kúpne zmluvy sú neúčinnými právnymi úkonmi podľa § 57 v spojení § 58 a tiež § 60 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), pričom ide o úkony bez primeraného protiplnenia a zároveň aj o úkony ukracujúce. Porovnaním dohodnutých cien vyplývajúcich z kúpnych zmlúv s obvyklými cenami je zrejmé, že dohodnutá cena bola podstatne nižšia, než cena obvyklá, čo spôsobuje neúčinnosť kúpnych zmlúv podľa § 58 ods. 1 ZKR. Kúpne zmluvy boli uzatvorené v prospech spriaznených osôb, nakoľko žalovaní v 1/ a v 2/ rade boli spoločníkmi, ako aj konateľmi úpadcu. Úpadok dlžníka v čase uskutočnenia týchto úkonov je preto prezumovaný. Pokiaľ ide o uplatnenie odporovateľnosti podľa § 60 ZKR, žalobca poukázal na to, že úpadca úkonmi zmenšil svoj majetok do takej miery, že tým ukrátil uspokojenie veriteľov, nakoľko zostávajúci majetok dlžníka z hľadiska svojej štruktúry a charakteru nepostačuje na uspokojenie pohľadávky veriteľov, ktoré si prihlásili do konkurzného konania, a ktoré boli správcom zistené. Vzhľadom na prepojenie a vzťahy medzi dlžníkom a žalovaným úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, rovnako ako aj vedomosť žalovaných o tomto úmysle sa podľa § 60 ods. 2 ZKR prezumuje. Podľa žalobcu boli splnené aj ďalšie podmienky vyslovenia neúčinnosti právnych úkonov podľa § 57 ZKR, a to lehota podľa § 57 ods. 2 ZKR, ako aj ukrátenie podľa § 57 ods. 4 ZKR, vo vzťahu ku ktorému žalobca osobitne uviedol, že ukrátenie veriteľa znamená čo i len čiastočné zmarenie možnosti uspokojenia pohľadávky ktoréhokoľvek z veriteľov, ktorí prihlásili pohľadávky do konkurzného konania, a ktorých pohľadávky sú zistené. Celková výška prihlásených a zistených pohľadávok v konkurze Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/35/2013 je k 27.11.2014 vo výške 852.873,63 Eur, pričom hodnota spísaného majetku v oddelenej podstate je 116.000 Eur a hodnota nesporného majetku spísaného vo všeobecnej podstate je 83.002 Eur. Prihlásené a zistené pohľadávky konkurzných veriteľov nebudú vzhľadom na hodnotu spísaného nesporného majetku konkurznej podstaty uspokojené v celom rozsahu a spísaný majetok nebude postačovať na uspokojenie pohľadávok prihlásených veriteľov. V súlade s úpravou § 63 ZKR žalobca žiadal poskytnutie peňažnej náhrady vo výške rozdielu medzi cenou plnenia, ktorú už žalovaní v 1/ a v 2/ rade zaplatili a cenou obvyklou.

2. Okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie, aplikáciu čl. 8, čl. 15 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, 2, 3, § 154, § 149, § 151 ods. 1, 2, § 185 ods. 1, 2 CSP, § 57 ods. 1, 2, 3, 4, § 58 ods. 1, 2, 3, § 60 ods. 1, 2, 3, § 9 ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej už len „ZKR“). Primárne okresný súd vo veci skúmal, či je žaloba podaná včas vzhľadom na úpravu v ust. § 57 ods. 2 ZKR. Pri zohľadnení skutočnosti vyplývajúcej z verejného registra - Obchodného vestníka č. 7/2014 s dňom uverejnenia 14.1.2014 a pri podaní žaloby v tejto veci okresnému súdu dňom 12.1.2015 konštatoval, že žaloba je podaná včas.

3. Okresný súd poukázal na úpravu zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorá stanovuje jednak všeobecné podmienky odporovateľnosti právneho úkonu, ktoré vyplývajú z ust. § 54 ods. 1, 2, 4 ZKR a osobitné podmienky vymedzené už v rámci jednotlivých skutkových podstát odporovateľnosti, z ktorých vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu, ktorými tento vymedzoval uplatnené odporovanie právnym úkonom kúpnych zmlúv, boli v tomto konaní relevantné dve, a to úprava podľa § 58 ZKR, teda odporovanie právnemu úkonu ako úkonu realizovanému bez primeraného protiplnenia a podľa § 60 ZKR, teda odporovanie právnemu úkonu ako ukracujúcemu právnemu úkonu. Osobitné podmienky odporovateľnosti pristupujú k základným podmienkam odporovateľnosti, ktoré základné podmienky musia byť naplnené ako predpoklad úspešnosti odporovacej žaloby vždy, teda vo vzťahu ku ktorejkoľvek osobitnej skutkovej podstate odporovateľnosti.

4. Okresný súd primárne skúmal základnú všeobecnú podmienku odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 ZKR, teda, či odporovateľné právne úkony kúpnych zmlúv (Kúpna zmluva medzi úpadcom a žalovaným v 1/ rade zo dňa 1.3.2011, predmetom ktorej bol prevod osobného motorového vozidla Škoda Superb 1.8.1 T 3U, evidenčné č. BA-197HZ, Kúpna zmluva medzi úpadcom a kupujúcim - žalovaným v 1/ rade z 1.3.2011 s predmetom prevodu Hyundai Santa Fe s evidenčným č. BA 132 SO a Kúpna zmluva medzi predávajúcim - úpadcom a kupujúcim - žalovaným v 2/ rade z 1.3.2011 s predmetom prevodu Hyundai Santa Fe evidenčné č. BA 129 SO) ukracujú uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Zvýraznil, že preukázanie podmienky ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR predpokladá spoľahlivý

záver súdu vyplývajúci z vykonaného dokazovania, podľa ktorého je možné skonštatovať, že práve odporované právne úkony - predmetné kúpne zmluvy spôsobili, a teda boli jedinou príčinou dôsledku predstavovaného znížením alebo úplným vylúčením uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka, a teda, že majetok dlžníka po realizácii odporovaných právnych úkonov nestačí na uspokojenie prihlásenej pohľadávky veriteľa (alebo viacerých prihlásených pohľadávok veriteľov), pričom musí byť spoľahlivo preukázané, že ide o pohľadávku (pohľadávky), ktorá existovala v čase, kedy nastali účinky odporovaných právnych úkonov, čo v prejednávanej veci bolo viazané k momentu, kedy nastali účinky kúpno-predajných zmlúv z 1.3.2011. V zmysle dojednania vyplývajúceho z obsahu všetkých troch týchto kúpnych zmlúv si zmluvné strany dohodli platnosť a účinnosť Kúpnych zmlúv dňom podpisu zmluvnými stranami, teda predávajúcim a kupujúcim. Preukázanie podmienky ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR je primárne spojené s preukázaním konkrétneho ekonomického dopadu odporovaného právneho úkonu na celkovú majetkovú sféru úpadcu k momentu, kedy nastali účinky odporovaného právneho úkonu. Majetková sféra úpadcu zahŕňa ako jeho aktíva, tak i jeho pasíva nezávisle na tom, či sa tieto nachádzajú v podobe nehnuteľných vecí, hnutelých vecí, pohľadávok alebo záväzkov alebo iných oceniteľných hodnôt, teda nezávisle na štruktúre a povahe, resp. charaktere majetku. Preukázanie konkrétneho ekonomického dopadu odporovaného právneho úkonu na majetkovú sféru úpadcu zhrňa preukázanie existencie príčinnej súvislosti medzi odporovaným právnym úkonom a stavom, resp. skutočnosťou zníženia alebo úplného zmarenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky (prihlásených pohľadávok veriteľa), čo znamená preukázanie skutočnosti, že práve v dôsledku odporovaného právneho úkonu došlo k takému úniku majetkových hodnôt z majetku dlžníka, ktoré znížilo alebo zmarilo možnosť uspokojenia prihlásenej pohľadávky. V súvislosti s posudzovaním preukázania ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR okresný súd poukázal vo všeobecnej rovine na závery vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu Žilina sp. zn. 13CoKR/2/2011 zo dňa 11.5.2011.

5. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, v rámci ktorých okresný súd vykonal dôkaz oboznámením listinných dôkazov predložených žalovaným v 1/ rade a žalobcom a tieto vyhodnotil podľa Článku 15 ods. 1, 2 CPS, okresný súd dospel k záveru, že nebola žalobcom, ktorého v tomto smere ťažila dôkazná povinnosť, čo okresný súd zdôraznil s poukazom na Článok 8 CSP, preukázaná podmienka ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR. Pri tomto závere okresný súd vychádzal predovšetkým z listinných dôkazov predložených žalovaným v 1/ rade ako prílohy jeho podania zo dňa 26.10.2016, a to konkrétne zo súvahy a výkazu ziskov a strát účtovnej jednotky STAX, s.r.o. k 31.12.2010 a k 31.12.2011 (č.l. 140 až 151 spisu), z výpisu z listu vlastníctva pre katastrálne územie W. č. XXXX a č. XXXX (č.l. 152 až 153) v spojení s výňatkom z Obchodného vestníka 70/2014 s dňom uverejnenia dňa 10.4.2014 o zápise nehnuteľných vecí do súpisu majetkovej podstaty úpadcu s uvedením súpisovej hodnoty 470.000 Eur v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina vo veci sp. zn. 5Cbi/30/2014, v spojení s výňatkom z Obchodného vestníka OV 34/2014 s dňom uverejnenia 19.2.2014 o zápise nehnuteľných vecí do súpisu majetkovej podstaty úpadcu s uvedením súpisovej hodnoty majetku v sume 230.000 Eur, z inventúrnych súpisov a dokladov o stave skladových zásob a zoznamu vydaných faktúr z č.l. 54 až 171, ako aj z predloženého Znaleckého posudku č. 12/2016 Ing. Mgr. Jany Pecníkovej, pre zadávateľa Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava, Odbor kriminálnej polície (č.l. 215 až 223) (v tomto znaleckom posudku predovšetkým z odpovede znalca na otázku č. 3, v ktorom znalec na otázku, v akej hospodárskej situácii sa nachádzala spoločnosť STAX, s.r.o. v roku 2011, či disponovala dostatočnými finančnými prostriedkami na vyplatenie podielov na zisku spoločníkom za predchádzajúce obdobia rokov 2006 až 2010“, odpovedal tak, že zo štruktúry majetku a záväzkov evidovaných v účtovníctve spoločnosti STAX, s.r.o. je zrejmé, že spoločnosť by v roku 2011 síce nemala dostatok disponibilných finančných prostriedkov na vyplatenie svojich krátkodobých záväzkov, nemala by dostatok prostriedkov ani na vyplatenie podielov na zisku svojim spoločníkom v celkovej výške 741.572 Eur, avšak a toto považoval okresný súd za rozhodujúce vo veci, na vyplatenie podielov na zisku by spoločnosť mohla získať finančné prostriedky z inkasa pohľadávok a zo speňaženia majetku (zásob a dlhodobého majetku), pri súčasnom závere znalca o celkovej likvidite úpadcu k 31.12.2011 2,35, čo je likvidita 3. stupňa, ktorá predstavuje celkový potenciál likvidity spoločnosti, kde sa zohľadňuje celkový likvidný majetok spoločnosti pri požadovanom intervale 2 až 2,5, kde v rámci tohto intervalu zohráva význam štruktúra majetku). Z uvedeného vyplývalo, že dlžník disponoval i po realizácii právnych úkonov kúpnych zmlúv, teda po 1.3.2011 majetkom, ktorý prevyšoval sumu žalobcom preukázaných prihlásených pohľadávok konkurzných veriteľov, ako vyplýva z aktualizovaného zoznamu pohľadávok predloženého žalobcom na pojednávaní (č.l. 226 až 228) vo výške 1.883.972,11 Eur. Zo samotnej súvahy úpadcu k 31.12.2011 vyplývala výška čistého majetku úpadcu k 31.12.2011, teda potom, ako nastali účinky odporovaných právnych úkonov vo výške 1.991.897 Eur (strana aktív podľa č.l. 146), teda skutočnosť, že úpadca

k 31.12.2011 disponoval majetkom s hodnotou vyššou ako celková suma prihlásených pohľadávok v konkurznom konaní označeného úpadcu podľa aktualizovaného zoznamu pohľadávok predloženého žalobcom. Na základe tejto skutočnosti vyplývajúcej z vykonaného dokazovania primárne okresný súd konštatoval, že realizáciou právnych úkonov kúpnych zmlúv nemohlo dôjsť k ukráteniu žiadnej z prihlásených pohľadávok veriteľov podľa § 57 ods. 4 ZKR. Na uvedenom závere nezmenila nič skutočnosť vyplývajúca zo súvahy k 31.12.2011, podľa ktorej vykázal k tomuto dňu úpadca v rámci výsledkov hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení záporný výsledok (mínus 72.715 Eur). Za určujúcu pre záver o nepreukázaní podmienky ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR okresný súd považoval skutočnosť preukázanej existencie majetku úpadcu v podobe čistého majetku ku dňu 31.12.2011 vo výške 1.991.897 Eur, ktorá suma prevyšuje celkovú sumu prihlásených pohľadávok v konkurze úpadcu, a to nezávisle na štruktúre a charaktere majetku.

6. Okresný súd z vyššie uvedeného nevzhladol ako dôvodný dôkazný návrh žalobcu na oboznámenie žalôb v incidenčných konaniach, ako boli označené spisovými značkami v smere preukázania plurality veriteľov prihlásených pohľadávok, ktoré mali existovať k času, kedy nastali účinky odporovaných právnych úkonov. Zároveň okresný súd zdôraznil, že tento dôkazný návrh učinil žalobca po poučení podľa § 153 CSP s tým, že o námietke žalovaného v 2/ rade v smere nepreukázania ukrátenia, a tiež o dôkaznej povinnosti žalobcu v tejto veci preukázať ukrátenie podľa § 57 ods. 4 ZKR mal žalobca vedomosť už pred prvým pojednávaním vo veci, a teda bolo v jeho dispozícii tieto okresnému súdu predložiť už na prvom pojednávaní.

7. Rovnako okresný súd nevzhladol ako dôvodný, a to i s poukazom na poučenie o sudcovskej koncentrácii konania podľa § 153 CSP dané v predvolaní na pojednávanie, dôkazný návrh žalobcu na oboznamovanie majetkových pomerov a ekonomickej situácie úpadcu v roku 2011 na základe oboznámenia odborného vyjadrenia zabezpečeného žalobcom za účelom preukázania tohto stavu majetku úpadcu v roku 2011 a ani dôkazný návrh na oboznamovanie stavu exekučného konania vedeného pre pohľadávku Ing. B. voči úpadcovi vo výške 620.000 Eur. Uvedené dôkazné návrhy žalobcu okresný súd nehodnotil ako relevantné vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a z nich vyvedené závery, ako aj konštatované poučenie strán sporu v predvolaní na pojednávanie podľa § 153 CSP.

8. Okresný súd zdôraznil, že splnenie podmienky ukrátenia podľa ust. § 57 ods. 4 ZKR skúma v takomto type incidenčného konania ako primárny hmotno-právny predpoklad úspešnosti žaloby i v prípade, ak žalovaný alebo žalovaní splnenie tejto podmienky nenamietajú, pričom v prejednávanej veci splnenie tejto podmienky namietali vo svojich vyjadreniach tak žalovaný v 1/ rade, ako i žalovaný v 2/ rade.

9. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd konštatoval záver, podľa ktorého žalobca nepreukázal v konaní ukrátenie podľa § 57 ods. 4 ZKR v tom smere, že by práve v dôsledku odporovaných právnych úkonov kúpnych zmlúv došlo k takému odčerpaniu majetkových hodnôt úpadcu, že by tento po tom, ako nastali účinky odporovaných právnych úkonov kúpnych zmlúv, nemal dostatok majetku na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov. Za tejto dôkaznej situácie nevidel okresný súd priestor pre vykonávanie žalobcom navrhnutých dôkazov, v nadväznosti na čo tieto dôkazné návrhy zamietol.

10. Okresný súd zamietol i dôkazný návrh žalobcu na vykonanie odborného ohodnotenia hnuiteľných vecí, ktoré boli predmetom prevodu podľa kúpnych zmlúv v roku 2011, a to k roku 2011, nakoľko tento dôkazný návrh žalobcu už smeroval k preukázaniu osobitných podmienok odporovateľnosti, skúmanie ktorých prichádza do úvahy až za predpokladu splnenia a preukázania splnenia všeobecných podmienok odporovateľnosti vrátane podmienky ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR. Okresný súd zdôraznil, že žalobca voči listinným dôkazom, ktoré boli prílohou vyjadrenia sa žalovaného v 1/ rade k žalobe, nevzniesol žiadne konkrétne námietky, ktorými by poprel ich pravosť alebo pravdivosť, v súlade s úpravou § 151 ods. 1, 2 CSP.

11. Pokiaľ ide o dôkazné návrhy žalovaného v 1/ rade, okresný súd rovnako rozhodol o zamietnutí týchto návrhov, nakoľko dôkazná povinnosť preukázať splnenie základnej hmotno-právnej podmienky ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR ťažila žalobcu, a teda pokiaľ si tento svoju dôkaznú povinnosť úspešne nesplnil, nesie s tým spojený procesný dôsledok predstavovaný rozhodnutím o zamietnutí žaloby. Pokiaľ

dôkazné návrhy žalovaného v 1/ rade smerovali k vyvráteniu tvrdenia žalobcu o ukrátení podľa § 57 ods. 4 ZKR, nebol dôvod za opísanej dôkaznej situácie tieto dôkazné návrhy akceptovať a dôkazy vykonať. Rovnako okresný súd rozhodol o zamietnutí dôkazných návrhov žalovaného v 1/ rade, smerujúcich k vyvráteniu tvrdenia žalobcu o splnení osobitných podmienok odporovateľnosti predmetných právnych úkonov.

12. Žalobcom predložená nájomná zmluva ako je na č.l. 233 spisu, uzatvorená medzi zamestnancom Ing. Q. D. a zamestnávateľom STAX, s.r.o., týkajúca sa vozidla Huyndai Santa Fe, evidenčné č. PD 702 DX, súvaha účtovnej jednotky STAX, s.r.o. k 31.12.2011, aktualizovaný zoznam pohľadávok v konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 1K/35/2013 aktualizovaný k 24.9.2015 jednotlivito, vo vzájomných súvislostiach a ani v spojení s výsledkami ostatných v konaní vykonaných dôkazov, nepreukázala žalobcom tvrdené ukrátenie podľa § 57 ods. 4 ZKR. Okresný súd konštatoval, že podmienky, ktoré musia byť v zmysle úpravy zákona o konkurze a reštrukturalizácii splnené preto, aby súd skonštatoval neúčinnosť právnych úkonov sú usporiadané kumulatívne, v nadväznosti na čo pri nepreukázaní ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR nebolo možné žalobe vyhovieť ani pokiaľ ide o určenie neúčinnosti právnych úkonov, ani pokiaľ ide o uplatnené plnenie peňažnej náhrady. Skutočnosť spriaznenosti úpadcu a žalovaných v 1/ a v 2/ rade pri uzatvorení odporovaných kúpnych zmlúv, bola pri posudzovaní samotného ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR bez právneho významu a svoju relevanciu by mala až pri skúmaní osobitných podmienok odporovateľnosti podľa § 58, § 60 ZKR. Obdobný záver okresný súd zaujal i vo vzťahu k tvrdeniu o existencii úpadku STAX, s.r.o. k momentu účinkov odporovaných právnych úkonov. V tejto súvislosti dodal, že skutočnosť existencie úpadku STAX, s.r.o. k momentu, kedy nadobudli účinky odporované právne úkony, nebola žalobcom, ktorého ťažila dôkazná povinnosť, spoľahlivo preukázaná, a to ani v jednej z jeho foriem podľa § 3 ZKR. Naviac, samotné preukázanie úpadku v čase, kedy nastali účinky odporovaného právneho úkonu, automaticky nezakladá záver o preukázaní ukrátenia podľa § 57 ods. 4 ZKR. Okresný súd uzavrel, že preukázanie ukrátenia nie je možné i vzhľadom na značný časový odstup medzi účinkami odporovaných právnych úkonov a účinkami vyhlásenia konkurzu vyvodzovať z majetkových pomerov úpadcu k času vyhlásenia konkurzu a stavu úpadku k tomuto času, ktorý vyústil práve do vyhlásenia konkurzu.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd pri zohľadnení obsahu meritórneho rozhodnutia, ktorými žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, v nadväznosti na čo nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% priznal žalovanému v 1/ rade i žalovanému v 2/ rade voči žalobcovi ako neúspešnej strane sporu. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, ktoré bude vydané vyšším súdnym úradníkom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

14. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca poukázal na ust. § 57 ods. 4 ZKR s tým, že v konaní preukázal, že k ukráteniu veriteľov v dôsledku odporovaného právneho úkonu došlo. V období uskutočnenia odporovaného právneho úkonu, ako aj za jeho trvania, mal už dlžník viacerých veriteľov, ktorých pohľadávky boli v konkurze prihlásené a zistené. Ak existovali predmetné pohľadávky v čase uzatvorenia odporovaného právneho úkonu a tieto neboli uspokojené ani do momentu podania odvolania, je zrejmé, že neboli uspokojené z dôvodu nedostatku majetku spôsobeného okrem iného aj tým, že dlžník (úpadca) uzatvoril pre neho nevýhodné zmluvy, ktorými odčerpал majetok v prospech spriaznených osôb. Záver okresného súdu vychádzajúci zo Znaleckého posudku č. 12/2016, že spoločnosť úpadcu by síce v roku 2011 nemala dostatok disponibilných finančných prostriedkov na vyplatenie svojich krátkodobých záväzkov, na vyplatenie podielov na zisku svojim spoločníkov v celkovej výške 741.572 Eur, avšak na vyplatenie podielov na zisku by mohla získať finančné prostriedky z inkasa pohľadávok a zo speňaženia majetku, žalovaný považoval za nesprávny, nakoľko nezohľadňuje skutočný stav veci, ktorý je zřejmý z vývoja ekonomickej situácie dlžníka - úpadcu, ktorý práve v dôsledku neschopnosti splácať svoje záväzky sa dostal do konkurzu. Poukazovať na možnosť uspokojiť pohľadávky veriteľov z roku 2011 inkasom pohľadávok a zo speňaženia majetku je podľa žalobcu len teoretická možnosť, ktorá nezohľadňuje skutočnú hodnotu existujúcich pohľadávok úpadcu, pričom podstatná časť pohľadávok úpadcu mala charakter pohľadávok nedobytných, resp. nevyožiteľných, a teda ako zdroj uspokojenia pohľadávok voči úpadcovi aj nereálnych. Obdobne to platí aj o možnom speňažení majetku úpadcu, ktorého účtovná hodnota, s ktorou operuje znalecký posudok, je vyššia ako hodnota predajná. Zásoby či dlhodobý

majetok, resp. ich hodnota sa nerovná hodnote, za ktorú je možné jeho speňaženie, a teda táto informácia o hodnote dlhodobého majetku a zásob je značne skresľujúca. Okrem toho, už v čase uskutočnenia odporovaného úkonu mal úpadca aj ďalšieho veriteľa, ktorým bola Tatra banka, a.s., pričom v dôsledku nesplácania Tatra banka, a.s. pristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a to v auguste 2012, čomu predchádzalo dlhodobé porušovanie platobnej disciplíny úpadcom. Predmetná pohľadávka bola neskôr postúpená na nového veriteľa - spoločnosť VITSTAV s.r.o., ktorá si uplatnila pohľadávku v konkurznom konaní prihláškou, a prebieha súdne konanie o určenie jej pravosti, ktoré je vedené na Okresnom súde Žilina sp. zn. 38Cbi/10/2014. K charakteru tejto pohľadávky žalobca poukázal na to, že predmetná pohľadávka vznikala priebežne (vzhľadom na charakter čerpaného úveru) od roku 2005 a existovala aj v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov v roku 2011. Skutočnosť, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a teda k zosplateniu celého úveru pristúpil pôvodný veriteľ až v auguste 2012, nemá z hľadiska splnenia podmienky existencie pohľadávky význam. V prípade, ak by úpadca napadnutý právny úkon neuskutočnil, jeho aktíva by boli vyššie o sumu uvedenú v petite žaloby, a teda je zrejmé, že pohľadávky veriteľov mohli byť uspokojené vo vyššom rozsahu, teda je zrejmé, že v dôsledku tohto úkonu boli veritelia úpadcu ukrátení a podmienka § 57 ods. 4 ZKR je preukázaná. Nakoľko súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil splnenie prvej z podmienok úspešnej odporovateľnosti právnym úkonom, následne už splnenie ostatných neskúmal, a teda ani nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 1/ rade prostredníctvom právneho zástupcu. Žalovaný v 1/ rade odvolaním napadnutý rozsudok považoval za vecne správny a odvolanie žalobcu za nedôvodné. Podľa jeho názoru okresný súd rozhodol na základe správne zisteného skutkového stavu a tento i správne právne posúdil. Žalovaný v 1/ rade poukázal na to, že v uvedenej veci bolo mimo akúkoľvek pochybnosť preukázané, že žalovanými právnymi úkonmi nedošlo, a vzhľadom na okolnosti ani nemohlo dôjsť k ukráteniu žiadneho veriteľa úpadcu, ktorého pohľadávka mala jestvovať v čase účinnosti žalovaných úkonov v marci 2011, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sa v dôsledku žalovaných úkonov majetok úpadcu zmenšil alebo nie. Vzhľadom na dôkazy, ktoré žalovaný v 1/ rade sám predložil, žalobca dôkazné bremeno ohľadom ukrátenia veriteľov objektívne nemohol a ani nemôže uniesť, pretože vzhľadom na stav majetku úpadcu v roku 2011, ale najmä vzhľadom k tomu, že z pohľadávok prihlásených do konkurzu absolútna väčšina v roku 2011 ešte ani len nejestvovala, k ukráteniu žiadneho z veriteľov v dôsledku žalovaných úkonov objektívne nedošlo. Majetok úpadcu aj po uskutočnení žalovaných úkonov niekoľkonásobne prevyšoval všetky, v danom čase jestvujúce pohľadávky. Uvedené konštatovanie zodpovedá aj záverom odbornej literatúry a relevantnej súdnej praxe. Znalecký posudok predložený žalovaným v 1/ rade objektívne odráža stav majetku spoločnosti a vychádza z relevantných podkladov. Posudok nedal vypracovať ani jeden zo žalovaných, tento bol vypracovaný súdnym znalcom ustanoveným vyšetrovateľom v trestnom konaní, vzhľadom k čomu o jeho objektívitve by nemali byť pochybnosti. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na pohľadávku veriteľa VITSTAV s.r.o., tak vzhľadom na výšku tejto pohľadávky v pomere k jestvujúcemu majetku, ktorým úpadca v roku 2011 disponoval, je táto pohľadávka nepodstatná, nakoľko hodnota nehnuteľného majetku úpadcu niekoľkonásobne prevyšovala hodnotu pohľadávky tohto veriteľa. Úpadca teda disponoval viac než dostatočným majetkom na uspokojenie jestvujúcich pohľadávok, a to tak pred uskutočnením žalovaných právnych úkonov, ako aj po ich účinnosti. Veriteľ VITSTAV s.r.o. je navyše prepojený aj s konateľom úpadcu Ing. Alojzom Staroveckým a podľa názoru žalovaného v 1/ rade slúži na to, aby tomuto konateľovi, ktorý je trestne stíhaný, umožnil ovládnuť konkurzu a výmenu konkurzného správcu. Žalovaný v 1/ rade poukázal i na to, že žalobca nepreukázal, že prevádzané motorové vozidlá boli scudzené za nižšiu cenu, než bola ich skutočná hodnota, a teda nepreukázal, že majetok úpadcu sa v dôsledku žalovaných úkonov zmenšil. Trval na tom, že majetok úpadcu sa vôbec nezmenšil, nakoľko zaplatená kúpna cena zodpovedala ich skutočnej hodnote, ktorá bola stanovená nestrannou osobou na základe odbornej ohliadky scudzovaných vozidiel. Žalovaný v 1/ rade nespochybnil, že v spoločnosti úpadcu došlo k problémom vedúcim k vyhláseniu konkurzu, avšak v tomto kontexte je rozhodujúce, že to bol práve prevod nehnuteľného majetku úpadcu na prelome rokov 2012 a 2013, ako aj ďalšie právne úkony uskutočnené väčšinovým spoločníkom a konateľom úpadcu Ing. Alojzom Staroveckým počas rokov 2012 a 2013, proti vôli a bez súhlasu menšinových spoločníkov, ktoré viedli k problémom spoločnosti a k neskoršiemu vyhláseniu konkurzu. Predaj vozidiel za trhovú cenu v marci 2011 nemá na vznik problémov úpadcu ani na ukrátení veriteľov žiaden podiel. Navrhol odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny s priznaním náhrady trov odvolacieho konania v plnom rozsahu žalovanému v 1/ rade.

16. Okresný súd postupom podľa ust. § 374 ods. 1 CSP doručil vyjadrenie žalovaného v 1/ rade k odvolaniu žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina žalobcovi. Rovnako postupom podľa ust. § 373 ods. 4 CSP doručil odvolanie žalobcu na vyjadrenie žalovanému v 2/ rade. Žalobca a žalovaný v 2/ rade sa k písomnému vyjadreniu žalovaného v 1/ rade k odvolaniu žalobcu v lehote stanovenej okresným súdom a ani k momentu rozhodovania krajského súdu písomne nevyjadrili.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov žalobcu za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP za aplikácie ust. § 378 ods. 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

18. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/13/2017-287 zo dňa 18.09.2017, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 14.11.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

19. Krajský súd vo vzťahu k svojmu postupu a konaniu uvádza, že vychádzal z ust. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“), ktorý zákon podľa ust. § 474 CSP nadobudol účinnosť dňa 01. júla 2016 v spojení s ust. § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20. Podľa ust. § 379 CSP bol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací viazaný rozsahom odvolania žalobcu, ako aj v rámci tohto rozsahu dôvodmi odvolania žalobcu za aplikácie ust. § 380 ods. 1 CSP.

21. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

22. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu žalobcu, v rámci ktorého namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu pre posúdenie žaloby, sa poukazuje na vyššie citované ust. § 383 CSP. Krajský súd bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, a to aj za rešpektovania ust. § 118a, § 120 ods. 4 O.s.p. v znení platnom a účinnom do 30.6.2016, t.j. splnenej procesnej poučovacej povinnosti súdom prvej inštancie, k momentu predvolania na nariadené pojednávanie dňa 14.6.2016 v spojení s ust. § 153 a § 154 CSP (obsah predvolania na č.l. 87 - 88 spisu), t.j. v znení Civilného sporového poriadku ako procesného práva platného k momentu rozhodovania okresného súdu.

23. Krajský súd vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa v dôvodoch tohto svojho rozhodnutia krajský súd obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia okresného súdu ako súdu prvej inštancie. Len na doplnenie správnosti záverov zdôrazňuje, že okresný súd správne vyhodnocoval povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktorá zaťažovala žalobcu v súvislosti s podanou odporovacou žalobou, t.j. žalobou, ktorou sa správca konkurznej podstaty úpadcu STAX, s.r.o. domáhal určenia neúčinnosti právnych úkonov kúpnych zmlúv. Krajský súd uvádza, že pokiaľ základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, tak nebolo potrebné a ani žiaduce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu boli opätovne zopakované tie rozhodné skutkové a právne závery, ktoré už uviedol okresný súd ako súd prvej inštancie v dôvodoch svojho napadnutého rozhodnutia a je postačujúce na ne len odkázať. To, že pri aplikácii ust. § 387 ods. 2 CSP postačuje len odkaz na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 350/09, podľa ktorého ... „odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne

aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo/170/2005, „...ak v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia okresného súdu, v zásade sa odvolací súd môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu, t.j. súdu prvej inštancie“.

24. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu bolo zrejmé, že okresný súd zamietnutie žaloby oprel o konštatovanie, že žalobca nepreukázal splnenie základnej a primárnej hmotnoprávnej podmienky odporovania právneho úkonu upravenej v § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len zákon č. 7/2005 Z.z.) ako základného predpokladu odporovateľnosti podľa jednotlivých skutkových podstát odporovateľnosti, teda preukázanie, že napadnutými právnymi úkonmi - 1/ Kúpna zmluva zo dňa 1. marca 2011 uzavretá medzi úpadcom STAX, s.r.o., IČO: 35 807 024 ako predávajúcim a žalovaným v 1/ rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla Huyndai Santa FE, EVČ BA132SO, 2/ Kúpna zmluva zo dňa 1. marca 2011 uzavretá medzi úpadcom STAX, s.r.o., IČO: 35 807 024 ako predávajúcim a žalovaným v 1/ rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla Škoda Superb, EVČ BA 197 HZ, 3/ Kúpna zmluva zo dňa 1. marca 2011 uzavretá medzi úpadcom STAX, s.r.o., IČO: 35 807 024 ako predávajúcim a žalovaným v 2/ rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla Huyndai Santa FE, EVČ BA129SO, došlo ku kráteniu uspokojenia prihlásených pohľadávok niektorého z veriteľov úpadcu k momentu účinnosti týchto právnych úkonov.

25. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní zo dňa 19.12.2016 namietal, že v období uskutočnenia odporovaných právnych úkonov ako aj za ich trvania, už mal dlžník viacerých veriteľov, ktorých pohľadávky boli v konkurze prihlásené a zistené, tak krajský súd uvádza, že len samotná existencia prihlásených pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu nie je preukázaním ukracujúcich právnych úkonov, ktorým žalobca podanou žalobou odporoval.

26. Z obsahu spisového materiálu bolo nepochybne preukázané, že Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 1K/35/2013 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka STAX, s.r.o., ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. OV 2014/7 dňa 13.1.2014. Na základe vyjadrení poskytnutých žalobcom bolo zrejmé, že k odporovaniu právneho úkonu dlžníka - úpadcu, a to k uzavretiu Kúpnych zmlúv zo dňa 1.3.2011 došlo s odkazom na § 57, § 58, § 60 zákona č. 7/2005 Z.z.. Tvrdenia žalobcu vychádzali z toho, že úkony Kúpnych zmlúv zo dňa 1.3.2011 boli úkonom dlžníka - úpadcu a žalovaného v 1/ rade a v 2/ rade, ktorí boli konateľmi a spoločníkmi úpadcu, a ktoré úkony mali ukrátiť veriteľov riadne a včas prihlásených pohľadávok. K uvedeným argumentom žalobcu bolo pred okresným súdom vedené dokazovanie. Predmetom odvolacieho konania bolo preto vysporiadanie sa s otázkou odporovateľnosti právnych úkonov, ich neúčinnosti, ktorými došlo k uzavretiu predmetných kúpnych zmlúv medzi úpadcom a žalovanými.

27. Vo všeobecnosti, v súvislosti s uplatnenou odporovacou žalobou krajský súd uvádza, že predpokladmi odporovateľnosti v konkurznom konaní je vyhlásený konkurz, úkon, ktorému sa odporuje je právny úkon dlžníka, týka sa majetku dlžníka podliehajúceho konkurzu, je platný, účinný, ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa, ktorý si pohľadávku prihlásil a v konečnom dôsledku odporovacia žaloba musí byť podaná v prekluzívnej lehote od vyhlásenia konkurzu.

28. Podľa ust. § 57 ods. 1 až 4 zákona č. 7/2005 Z.z. (v znení platnom a účinnom k 31.12.2011) právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnomu úkonu týkajúce sa majetku dlžníka, len ak správca v primeranej lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel. Právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do šiestich mesiacov od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala. Odporovať podľa tohto zákona možno aj právnym úkonom, z ktorých nároky sú už vykonateľné alebo uspokojené. Odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

29. Krajský súd uvádza, že podľa zákona č. 7/2005 Z.z. možno odporovať len tým právnym úkonom, ktoré ukracujú uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Nemusi teda dôjsť ku kráteniu všetkých veriteľov prihlásených pohľadávok, ale stačí, keď dôsledku právneho

úkonu nastane ukrátenie len niektorého z veriteľov prihlásených pohľadávok. To, aby právny úkon ukraľoval uspokojenie niektorej z prihlásených pohľadávok, je základnou a všeobecnou podmienkou každej skutkovej podstaty odporovateľného právneho úkonu, bez ktorej právo odporovať právnomu úkonu nevznikne. Ide o všeobecnú podmienku, vždy pristupuje k jednotlivým skutkovým podstatám odporovateľných právnych úkonov. Táto podmienka musí byť v každom jednotlivom prípade (pri každej skutkovej podstate) splnená. Konkrétny právny úkon úpadcu - dlžníka spôsobí ukrátenie uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľa v zásade vtedy, keď sa právnym úkonom dlžníka - úpadcu zmenší jeho majetok.

30. Podľa ust. § 60 ods. 1, 2, 3 zákona č. 7/2005 Z.z. (v znení platnom a účinnom k 31.12.2011) odporovať možno tiež každému právnomu úkonu, ktorým dlžník ukrátil svojich veriteľov (ďalej len „ukracujúci právny úkon“), ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy. Ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak. Odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania.

31. Odporovať ukracujúcemu právnomu úkonu tak možno úspešne len za splnenia podmienok uvedených v § 60 zákona č. 7/2005 Z.z. vrátane, resp. súčasne za splnenia podmienky ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka - úpadcu podľa ust. § 57 zákona č. 7/2005 Z.z.

32. Na základe vyššie uvedeného je pri ukracujúcom právnom úkone rozhodujúca skutočnosť, či v dôsledku uzatvorenia právneho úkonu došlo k zmenšeniu majetku dlžníka - úpadcu. Vždy treba v prvom rade skúmať, či došlo k zmenšeniu majetku. Predpokladom odporovateľnosti je objektívny ekonomický dôsledok vykonaných právnych úkonov. To, či týmito právnymi úkonmi došlo k ukráteniu veriteľa, je vždy vecou zisťovania a dokazovania v každom konaní.

33. Je potrebné uviesť, že úspešnosť odporovateľnosti závisí od toho, či sa majetok dlžníka - úpadcu jeho právnym úkonom zmenšil, v akom rozsahu a aký majetok mu ostane na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov. V danom prípade samotné uzatvorenie kúpnych zmlúv, ktorými došlo k prevodu motorových vozidiel, nie je zmenšením majetku, pretože dlžník - úpadca namiesto huteľného majetku získa finančné plnenie. Odporovateľnosť predpokladá, že právnym úkonom dlžníka - úpadcu sa ukráti uspokojenie prihlásenej pohľadávky veriteľa, teda, že v dôsledku konkrétneho právneho úkonu dlžníka - úpadcu, nebude pohľadávka veriteľa pre nedostatok majetku uspokojená vôbec alebo len čiastočne. Aj keď právnym úkonom dôjde len k zmenšeniu majetku dlžníka - úpadcu, nie je možné domáhať sa úspešne odporovateľnosti, ak majetok dlžníka, ktorý mu zostal, postačuje na uspokojenie prihlásenej pohľadávky veriteľa, pretože týmto úkonom dlžníka - úpadcu, nedošlo k ukráteniu uspokojenia prihlásenej pohľadávky veriteľa.

34. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania, a to vyhodnotením listinných dôkazov, postupom podľa ust. § 15 ods. 1 a 2 CSP okresný súd dospel k vecne správnomu záveru, že dlžník - úpadca disponoval i po realizácii právnych úkonov Kúpnych zmlúv zo dňa 1.3.2011 majetkom vo výške 1.991.897 Eur (súvaha úpadcu k 31.12.2012 a výška čistého majetku úpadcu k 31.12.2011), ktorý prevyšoval sumu žalobcom preukázaných prihlásených pohľadávok konkurzných veriteľov podľa aktualizovaného zoznamu pohľadávok vo výške 1.883.972,11 Eur (č.l. 226-227 spisu). Krajský súd sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého žalobca nepreukázal, že predmetnými úkonmi kúpnych zmlúv došlo k ukráteniu veriteľov úpadcu dlžníka, tým ani nemohol byť žalobca v spore úspešný, keďže nebola v danej sporovej veci splnená hmotnoprávna podmienka odporovateľnosti, a to, že v dôsledku týchto konkrétnych úkonov dlžníka - úpadcu, uzavretých kúpnych zmlúv malo dôjsť k ukráteniu prihlásených pohľadávok niektorého z veriteľov dlžníka podľa § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z.

35. Zvýrazňuje krajský súd, že žalobca ako nositeľ dôkaznej povinnosti vo vzťahu k preukázaniu základnej hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti vyplývajúcej z § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. v postavení správcu konkurznej podstaty úpadcu disponuje nevyhnutnými podkladmi, účtovnou evidenciou a podobne, je teda vybavený na to, aby si mohol splniť svoju dôkaznú povinnosť v danom sporovom konaní s rovnakým postavením strany sporu v rovine preukazovania, že predmetné Kúpne zmluvy zo dňa 1.3.2011 spôsobili ukrátenie veriteľa či veriteľov. Krajský súd zvýrazňuje,

že predpokladom každej odporovateľnosti je zníženie uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka, čo znamená také zmenšenie hodnoty majetku dlžníka, že po účinnosti odporovaného právneho úkonu dlžníka sa zníži - ukráti uspokojenie pohľadávok veriteľov. K tomu dochádza aj vtedy, ak dlžník nemal ani pred vykonaním odporovaného právneho úkonu dostatok majetku na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, avšak po účinnosti tohto právneho úkonu sa miera uspokojenia pohľadávok veriteľov ešte viac zníži. Na druhej strane platí, že aj keď dôjde odporovaným právnym úkonom k zníženiu hodnoty majetku dlžníka, avšak zostávajúci majetok dlžníka stačí na uspokojenie pohľadávok veriteľov dlžníka, ktorí majú pohľadávky v čase účinnosti právneho úkonu, nemôže byť odporovacia žaloba úspešná. Dôkazné bremeno všetkých týchto skutočností je na správcovi, t.j. na žalobcovi. Ani v posudzovanom prípade správca ako žalobca nepreukázal, že majetok dlžníka (úpadcu) pred účinnosťou kúpnych zmlúv 30.09.2011 stačil na uspokojenie pohľadávok veriteľov, ktorí mali mať k tomuto momentu pohľadávky voči dlžníkovi (úpadcovi) a po účinnosti kúpnych zmlúv zo dňa 1.3.2011 došlo k ukráteniu ich uspokojenia, resp. že aj keď majetok dlžníka (úpadcu) nestačil na plné uspokojenie ich pohľadávok, po účinnosti kúpnych zmlúv zo dňa 1.3.2011 sa miera ich uspokojenia ešte znížila. Ak k ukráteniu uspokojenia pohľadávok veriteľov malo dôjsť uzavretím Kúpnych zmlúv zo dňa 1.3.2011 (ich účinnosťou), tak správca mal v žalobe uviesť hodnotu majetku dlžníka (úpadcu) pred účinnosťou Kúpnych zmlúv zo dňa 1.3.2011 a sumu pohľadávok veriteľov, ktoré by sa mohli z tohto majetku dlžníka (úpadcu) uspokojovať. Ide o primárny a elementárny predpoklad úspešnej odporovacej žaloby. Žalobca preto musí v konaní preukázať, že majetok dlžníka (úpadcu) po účinnosti odporovaného právneho úkonu už nestačil na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov (v dôsledku účinnosti odporovaného právneho úkonu), resp. že sa znížila miera uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka. Odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal, že napadnutými právnymi úkonmi, a to Kúpnyimi zmluvami zo dňa 1.3.2011 došlo k zmenšeniu rozsahu majetku dlžníka a k ukráteniu uspokojenia jeho veriteľov. S vecne správnym záverom okresného súdu a vo väzbe s vyvolaným odvolacím konaním aj krajského súdu sa stotožňuje rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Banskej Bystrici, z ktorej rovnako vyplýva, že hmotno-právnym predpokladom každej odporovateľnosti je, že ide o ekonomický dopad právneho úkonu dlžníka na uspokojenie pohľadávok veriteľov, t.j., že sa v zmysle § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. vyžaduje, aby bola ukrátená prihlásená pohľadávka niektorého z veriteľov dlžníka. V prípade odporovania právnym úkonom žalobca musí preukázať, že právnym úkonom dlžníka bola ukrátená pohľadávka veriteľa, ktorý si v konkurznom konaní prihlásil svoju pohľadávku. (uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 25CoKR/5/2013 zo dňa 15.5.2013, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41CoKR/60/2011 zo dňa 31.7.2012). Žalobca bol v rámci svojho dôkazného bremena povinný preukázať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka - úpadcu, a tým preukázať hmotno-právnú podmienku ukraľujúceho právneho úkonu, k čomu však z jeho strany nedošlo.

36. K námietke žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že pod vecou je potrebné rozumieť predmet konania a s ním súvisiace prejudiciálne otázky. Pod nesprávnym právnym posúdením veci treba rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu alebo aplikoval nesprávnu právnu normu alebo aplikoval síce správnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne alebo právnu normu síce interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. V danom prípade napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nevychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pre rozhodovanie a rozhodnutie okresného súdu bolo nosné aplikovanie ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005, podľa ktorého odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnemu úkonu dlžníka, ktorý ukraľuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka. Okresný súd v danom prípade správne uzavrel, že žalobca neunesol v spore svoje dôkazné bremeno, keď nepreukázal naplnenie základnej hmotnoprávnej podmienky upravenej v § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z., teda že napadnutým dodatkom k pracovnej zmluve uzavretým medzi úpadcom a žalovaným došlo k ukráteniu uspokojenia prihlásených pohľadávok niektorého z veriteľov úpadcu.

37. Pre úplnosť i vo všeobecnej rovine k otázke dôkazného bremena odvolací súd uvádza, že nepochybne dôkazné bremeno v danom incidenčnom sporovom konaní bolo na strane žalobcu. Procesnoprávnym následkom neunesenia dôkazného bremena strany sporu je jeho neúspech v spore. Pod vyhodnotením dôkazov je treba rozumieť aj zhodnotenie absencie dôkazov vedúcej k neuneseniu dôkazného bremena. Zodpovednosť za preukázanie skutočností, ktoré musí strana sporu preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá je na sporný vzťah aplikovaná. Z nej vyplýva i to, kto je nositeľom dôkazného bremena, a teda ktorá zo strán sporu je povinná stanovený okruh skutočností

preukázať (primerane uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 78/2010 z 23. mája 2012).

38. Odvolací súd zvyrazňuje, že bolo vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre posúdenie žaloby žalobcu v rámci a na základe dôkaznej povinnosti žalobcu, a to v súlade s poučením vykonaným okresným súdom podľa ust. § 153 CSP. Navyše, postupom okresného súdu nedošlo k znemožneniu realizácie procesných oprávnení na strane žalobcu a ani žalobcovi nebola marená možnosť aktívnej účasti na súdnom konaní. Realizácia procesných oprávnení žalobcovi ako strane sporu nebola znemožnená právnym posúdením, keďže už podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky realizácia procesných oprávnení sa sporovej strane neznemožňuje právnym posúdením (sp. zn. 1Cdo 62/2010, 2Cdo 97/2010, 3Cdo 53/2011, 4Cdo 68/2011, 5Cdo 44/2011, 6Cdo 41/2011, 7Cdo 26/2010).

39. Krajský súd konštatuje, že okresný súd dospel k vecne správne záveru, pokiaľ skonštatoval, že pri nepreukázaní predpokladu odporovateľnosti podľa ust. § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. nemohlo byť žalobe žalobcu vyhovieť, a ak takáto žaloba žalobcu bola rozsudkom okresného súdu zamietnutá, bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie krajským súdom potvrdené ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP, keďže neboli splnené podmienky ani pre zmenu rozhodnutia okresného súdu, ani pre jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bol žalovaný v 1/ rade, ktorý uskutočnil písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu a ktorému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bol i žalovaný v 2/ rade. Z obsahu spisu však vznik trov odvolacieho konania na strane žalovaného v 2/ rade nevyplýval, žalovaný v 2/ rade neuskutočnil písomné vyjadrenie na výzvu okresného súdu, preto o nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade bolo rozhodnuté tak, že žalovaný v 2/ rade nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.